

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 747/2017-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. decembra 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Branislavom Samcom, advokátska kancelária, Národná 15, Žilina, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva na uloženie trestu výlučne na základe zákona zaručeného v čl. 7 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces zaručeného v čl. 47 Charty základných práv Európskej únie a práva na zákonnosť a primeranosť trestných činov a trestov zaručeného v čl. 49 ods. 1 a 3 Charty základných práv Európskej únie postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 36 T 71/2013 a jeho rozsudkom z 25. apríla 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. novembra 2017 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie

základného práva na súdnu a inú právnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva na uloženie trestu výlučne na základe zákona zaručeného v čl. 7 ods. 1 dohovoru, práva na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces zaručeného v čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) a práva na zákonnosť a primeranosť trestných činov a trestov zaručeného v čl. 49 ods. 1 a 3 charty postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 36 T 71/2013 a jeho rozsudkom z 25. apríla 2013.

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol rozsudkom okresného súdu sp. zn. 36 T 71/2013 z 25. apríla 2013, ktorým bola podľa § 334 ods. 1 a 4 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) schválená dohoda o vine a treste z 22. apríla 2013 medzi prokurátorom Okresnej prokuratúry Žilina a sťažovateľom, uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich zdržania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) a d) a ods. 2 písm. e) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“), z prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona a zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona, za čo bol odsúdený podľa § 172 ods. 2, § 39 ods. 2 písm. d) a ods. 4, § 41 ods. 1, § 36 písm. l), § 37 písm. m) a § 38 ods. 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov a desať mesiacov so zaradením sťažovateľa na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona. Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona bol sťažovateľovi uložený ochranný dohľad v trvaní jedného roka. Zároveň mu bola podľa § 77 ods. 1 písm. b) Trestného zákona uložená povinnosť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody raz za polrok osobne sa hlásiť u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v mieste svojho pobytu a podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona bol sťažovateľovi uložený trest prepadnutia vecí (zbraní), ktorých vlastníkom sa podľa § 60 ods. 6 Trestného zákona stal štát.

3. Podaním doručeným okresnému súdu 30. mája 2016 sa sťažovateľ domáhal povolenia obnovy konania v trestnej veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 36 T 71/2013, pretože „vyšiel najavo nový dôkaz súdu skôr neznámy, ktorý v spojení s pôvodným dôkazom súdu skôr známym môže odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste“.

4. Za nový, všeobecnému súdu skôr neznámy dôkaz sťažovateľ považoval „list Ministerstva vnútra SR... ktorého obsahom je Tabuľka monitorovania cien vybraných OPL na čiernom trhu na území Slovenskej republiky za 4. štvrtrok 2012... vyjadrených aj v hmotnostných fyzikálnych veličinách. Na základe tejto tabuľky tak možno v spojitosti so znaleckým posudkom určiť hodnotu u odsúdeného zaistených drog podľa ich predajnej ceny vzhľadom na hmotnosť týchto látok, pričom celková hodnota zaistených drog u odsúdeného predstavuje sumu 1.258.95 €. Relevantné informácie o cenách drog na čiernom trhu na území Slovenskej republiky za 4. štvrtrok 2012 (ceny za gram) pritom nie sú obsiahnuté v spisovom materiáli sp. zn. 36T/71/2013.“. Sťažovateľ dodáva, že „Použitím nového dôkazu (skutočnosti) v spojení so znaleckým posudkom tak možno ustáliť iný rozsah trestného činu uvedeného v skutkovej vete odsudzujúceho rozsudku, čím by došlo k zmene právnej kvalifikácie skutku týkajúceho sa drogového trestného činu... a to tak, že skutok by mohol byť právne kvalifikovaný ako zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Trestného zákona, čím by došlo k zmene sadzby trestu odňatia slobody z pôvodných 10 až 15 rokov na 4 až 10 rokov.“.

5. O návrhu sťažovateľa na povolenie obnovy konania okresný súd uznesením sp. zn. 36 Nt 12/2016 z 1. decembra 2016 rozhodol tak, že ho podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol.

6. Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) uznesením č. k. 1 Tos 34/2017-104 z 21. marca 2017 uznesenie okresného súdu z 1. decembra 2016 podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Dôvodom takéhoto rozhodnutia bolo „pochybenie okresného súdu v tom, že sa zákonným spôsobom nevysporiadal so vznesenou námietkou zaujatosti odsúdeným voči konajúcej sudkyňi“.

7. Následne okresný súd uznesením sp. zn. 36 Nt 12/2016 z 1. augusta 2017 vo veci návrhu sťažovateľa na povolenie obnovy konania opätovne rozhodol tak, že ho podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku znovu zamietol.

8. Sťažnosť sťažovateľa podanú proti prvostupňovému rozhodnutiu z 1. augusta 2017 krajský súd uznesením č. k. 1 Tos 125/2017-162 z 26. septembra 2017 podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

9. Sťažovateľ „*touto sťažnosťou namieta porušenie základných práv na súdnu a inú právnu ochranu a na spravodlivý súdny proces rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 25. 4. 2013, sp. zn. 36 T/71/2013, ktoré sú garantované v... ustanoveniach medzinárodných dohovorov a Ústavy SR.*“, pretože ak by „*okresný súd správne použil hmotnoprávne ustanovenie § 126 ods. 1 Tr. zák. a skutok obvineného právne kvalifikovali podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák., pri ktorom zákon v tom čase stanovoval trestnú sadzbu v rozpätí od štyroch rokov až do desať rokov, mohol sťažovateľovi uložiť trest odňatia slobody omnoho miernejší*“.

10. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„1. Základné práva [REDAKOVANÉ]... na súdnu a inú právnu ochranu zaručené čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, na spravodlivý súdny proces zaručené čl. 6 ods. 1 a čl. 7 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 47 a 49 ods. 1 a 3 Charty základných práv Európskej únie v konaní vedenom pred Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 36 T/71/2013 a jeho rozsudkom zo dňa 25. 4. 2013 sp. zn. 36 T/71/2013, porušené boli.

2. Rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 25. 4. 2013 sp. zn. 36 T/71/2013 zrušuje a vec [REDAKOVANÉ]... vracia Okresnému súdu Žilina na nové konanie.

3. [REDAKOVANÉ]... sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie ako náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 8.000,-€... ktoré je Okresný súd Žilina povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Žilina je povinný zaplatiť [REDAKOVANÉ],... náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 374,80 € na účet advokáta JUDr. Branislava Samca,... do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

11. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

12. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah... Ústavný súd môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie...

13. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

14. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

15. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj

návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

16. Podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje predovšetkým vo viazanosti petitom tohto návrhu, teda tou časťou sťažnosti (v konaní podľa čl. 127 ústavy), v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa od ústavného súdu domáha (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na uvedené môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (m. m. IV. ÚS 415/09, IV. ÚS 355/09, II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05). Tvrdenie o porušení iných práv, resp. iným subjektom uvedeným v odôvodnení sťažnosti mimo petit návrhu ústavný súd považuje iba za súčasť argumentácie.

17. Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

18. Nedodržanie uvedenej lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde neumožňuje (napr. m. m. III. ÚS 124/04, IV. ÚS 14/03, III. ÚS 14/03).

19. Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy, práv zaručených v čl. 6 ods. 1 a čl. 7 ods. 1 dohovoru a práv zaručených v čl. 47 a 49 ods. 1 a 3 charty postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 36 T 71/2013 a jeho rozsudkom z 25. apríla 2013.

20. Napadnutý rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom jeho vydania na verejnom zasadnutí 25. apríla 2013 za prítomnosti sťažovateľa a týmto dátumom bolo konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 36 T 71/2013 skončené. Sťažovateľ sa sťažnosťou pre porušenie jeho základných práv podľa čl. 127 ods. 1 ústavy obrátil na ústavný súd v novembri 2017.

21. Keďže sťažovateľ podal svoju sťažnosť v novembri 2017, dostal sa zjavne do omeškania s jej podaním, ktoré v zmysle citovanej judikatúry nemožno odpustiť. Ústavný súd preto predmetnú sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako oneskorene podanú.

22. Nad rámec ústavný súd podotýka, že sťažovateľ (zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom) konanie o jeho návrhu na povolenie obnovy konania vedené okresným súdom pod sp. zn. 36 Nt 12/2016 a jeho uznesenie z 1. augusta 2017 ani druhostupňové konanie vedené krajským súdom pod sp. zn. 1 Tos 125/2017 a jeho uznesenie z 26. septembra 2017 sťažnosťou adresovanou ústavnému súdu nenapadol, preto sa v tomto smere označenými konaniami a rozhodnutiami ústavný súd, súc viazaný návrhom na rozhodnutie (§ 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde), zaoberať nemohol.

23. Keďže ústavný súd odmietol sťažnosť už pri jej predbežnom prerokovaní, bolo bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uvedenými v petite sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. decembra 2017